

ΛΙΝΑ ΛΟΒΕΡΔΟ

Νεκρή! — Τὰ ρόδα ἐχάθησαν
Ἀπ' τὴν ὠραία θωριά της·
Ἡ Αὐγὴ ποῦ τῆς τὰ χάρισε,
Εἶν' ὅλη στὰ μαλλιά της.
Ἀχ! τώρα, ἰδέστε, τρέμοντας
Πάει στὴ λυτὴ πλεξίδα
Νὰ χύσῃ κι' ἄλλη ἀχτίδα
Νεκρόσιμο κερί.

Τί ἀξίζει ἂν ἤλιου δύναμη,
Ἄν ἑακουστοὶ ζωγράφοι
Θὰ μιμηθοῦν τῆς κόμης της
Τὸ μαλακὸ χρυσάφι;
Τέχνη καμμία δὲ βρίσκεται
Αὐτὸ νὰ παραστήσῃ
Ὅπουλ' ἡ κόρη κλείσει
Μὲς τὴν ἀθώα ψυχὴ.

Γιατὶ ὁ Θεός, ἀλλοίμονο,
Ψῆλὰ τὴν ἔχει φέρει;
Μὴν ἀπ' ἀγγέλους ἔρημα
Ἦταν τὰ οὐράνια μέρη;
Μὴν ἴσως τέτοια πλάσματα
Περσεύουν ἐδῶ κάτω
Γιὰ νᾶναι τοῦ θανάτου
Ἑρμῆ θροφὴ καὶ αὐτά;

Σὰν εἶδε ὁ Χάρος π' ἄργουνε
Ἡ ὠραία ψυχὴ νὰ φύγῃ,
Τὸ ἀσθενισμένο θῦμα του
Μὲ τὴ μητέρα σμίγει.
Σκληρός! ἀπ' τὰ ἀνεπάντεχα
Σφιγτοδεμένα στήθια
Γυρεύει νέα βοήθεια,
Νέα δύναμη ζητᾷ.

Ἀχ! καὶ ὁ πατέρας ἐγγίξει
Τὸ ποθητὸ ἀκρογιάλι,
Καὶ δὲν τολμάει τῆς Λίνας του
Νὰ πέσῃ στὴν ἀγκάλη.
Μὲ φόβο, κρυφοκλαίοντας
Γιὰ τὴ σκληρὴ του μοῖρα,
Στέκει, ἀγρυπνᾷ στὴ θύρα
Τοῦ μαύρου δωματιοῦ.

ὦ! τὰ βουδὰ του κλάυματα,
Ἡ πλακωμένη λύπη,
Τὰ μακρινὰ μερόνυχτα
Σὲ πόνου καρδιοχτύπι,
Ὅσα κρυμμένα βάσανα
Γονέοι τραβῆξαν λίγοι,
Δὲν ἔχουνε ξεφύγει
Τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ.

Θαρρῶ καὶ Αὐτὸς νὰ δάκρυσε,
Τὸ θεῖο γυρνώντας μάτι
Ἐκεῖ ποῦ ἡ μάνα ἐζύγανε
Στὸ λυπηρὸ κρεββάτι.
Ἐκεῖ ποῦ μ' ἄσπρο φόρεμα
Ἐστόλιζε τὸ σῶμα
Ποῦ νυφικὸ του στρώμα
Θᾶχε τὴ μαύρη γῆ.

Ὅποιος τὰ μάτια ἐπρόφτασε
Στὴν ἄψυχη νὰ γύρῃ
Θὰ λέει πῶς εἶναι ἀδύνατο
Καὶ ὁ τάφος νὰ τὴ φθεῖρῃ.

Ἐκεῖθε, ναί, ποῦ σήμερα
Πάει τόσου κόσμου ὁ ὀρῆγος
Θὰ περμανεὶ ὡς κρῖνος
Νὰ κερμυδαῖ ἀπὲρ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

